

Naslov: DOSEZI ADMINISTRATIVNOG APSURDA
Datum, stranica, autor: 24.11.2013., 15,
Izvor, država: Zadarski list, Hrvatska
Kategorija: Ured pravobraniteljice za ravnopravnost spolova
Površina: 473,79 cm2
OTS: 7.739 (izvor: Medianet)

Dokumentarni film »Jezik, rod i spol« Danijele Stanojević prikazan na festivalu VoxFeminae

DOSEZI
ADMINISTRATIVNOG
APSURDA

Stranica 8

Dokumentarni film »Jezik, rod i spol« Danijele Stanojević prikazan na festivalu VoxFeminae

DOSEZI ADMINISTRATIVNOG APSURDA

Sve počinje malim apсурdom koji nam je tako poznat: nakon završenog studija novinarstva na Fakultetu političkih znanosti, djevojka preuzima svoju diplomu na kojoj stoji titula: diplomirani novinar. Službenica u referadi ne vidi problem u tome što je obrazovni sustav bez suvislog razloga okrunio ženu muškom imenicom.

Nešto kasnije u ovom filmu – a riječ je o dokumentarcu »Jezik, spol i rod«, premijerno prikazanome u KIC-u u sklopu festivala VoxFeminae – pravobraniteljica za ravnopravnost spolova objašnjava da se žene u pravilu ne bune protiv muških naziva svojih zanimanja i kako neke baš na njima inzistiraju jer u njima prepoznaju veći društveni ugled.

Žrtve administracije

»Gospodična novinarka« koja ovim kratkim filmom kreće u istraživanje načina na koje mašinerija hrvatske administracije hladno siječe identitete »drugih i drugačijih« je Danijela Stanojević, novinarka i scenaristica na HTV-u. Na snimanje ovog filma, čiji se opušteni, gotovo skečeviti uvod dramatično zakomplicira kad u sliku uđe jedna transrodna osoba, potaknuo ju je vlastiti susret s pravnim sustavom.

– Ishodište je bilo u jednom mom doticaju

s hrvatskim pravnim sustavom, u kojemu sam se dobro snašla, kao novinarka koja ima pristup znanju o tome kako funkcionira sudstvo. Ali počela sam razmišljati o tome kako bi u toj situaciji prošla neka tamo Regica iz Donje Pušće, neka ruralna žena koju je, recimo, napao bivši muž; kako bi prošao njezin susret s policijom i kako bi je tretirala neka »gospoda sudac« – ispričala nam je Danijela Stanojević uoči premijere dokumentarnog filma koji je napravljen kao njezin završni rad u Centru za ženske studije.

Stanojević smatra da žene koje pristaju na mušku identifikaciju u službenim dokumentima svojevrijedno krše vlastita prava. No, film zapravo govori o krajnjim dosezima adminis-

Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova u filmu objašnjava da se žene u pravilu ne bune protiv muških naziva svojih zanimanja i kako neke baš na njima inzistiraju jer u njima prepoznaju veći društveni ugled. No kad je riječ o transrodnim osobama administrativni apsurdni mogu postati tragični

Film je edukativan i informativan, ali i domoljuban – Danijela Stanojević

trativnog apsurdna, koji postaje tragičan kad je riječ o transrodnim osobama. Noah Pintarić je tako žrtva administracije i zdravlja i tržišta rada. Promjenu spola ne može provesti do kraja jer HZZO smatra da je ta operacija »estetske prirode«; na osobnoj karti, uz sliku muškarca stoji oznaka da je žensko, što mu radikalno smanjuje šanse kod poslodavaca, i radikalno povećava izgled za razne oblike diskriminacije.

Podsjetnik na toleranciju

Noah Pintarić, snimatelj filma, napravio je veliki iskorak te je u procesu promjene roda osnovao udrugu »Trans Aid« koja je uz potporu fondova Europske unije pokrenula velike promjene po pitanju trans osoba u Hrvatskoj.

Prikazan uoči referenduma o bračnoj zajednici, ovaj je film podsjetnik na toleranciju i uvažavanje drugih i drugačijih. Napravljen je potpuno volonterski, s nula kuna. Plakate za film financirala je Danijelina mama – od svoje je mirovine dala u tu svrhu 230 kuna.

– Voljela bih kad bi Hrvatska televizija odlučila prikazati ovaj film; on je važan jer je i edukativan i informativan, ali i domoljuban. Svi mi koji volimo ovu zemlju htjeli bismo da njezini građani žive dostojanstveno, da imaju jednaka prava – poručuje Stanojević, napominjući kako svi zaslužujemo isti tretman pred institucijama, budući da ih svi i financiramo kroz poreze.

Meja HRGOVIĆ